

[Oluf Pedersen.]

Så havde de sagt: I er ikke rigtig kloge. (*Afbrydelse*: Det er I heller ikke!). Det var ikke os, der foreslog det, det er det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der foreslår det nu; det er det mærkelige ved det. Nej, man kan selvfølgelig ikke forlange kontant erstatning for pålignet skat. Det var endda skat på arbejde, forbrug og omsætning, som han ville have dengang, og som han ikke ville give erstatning for, ikke engang i form af skattenedsættelse. Det, der vil ske ved gennemførelsen af grunskyld, er en skatteomlægning, og det er udelukkende af hensyn til de formuemæssige virkninger for jordejerne, at vi foreslår, at der ved gennemførelse af fuld grunskyld gives en afløsning under hensyn til, at de i sin tid har købt en del af den jordværdi, som de besidder. Det er fortidens fejl, som vi foreslår der skal bødes på, og hvis der er nogen, der skal hænges for det, må det være dem, der har lavet fejlene; der er ikke megen mening i, at de kaster sig over os andre for de forsyndelser, de selv har gjort sig skyldige i. Jeg mener, at de i dag bestående formuer burde udrede hele afløsningen og gøre det straks, omend ved en årlig afgift for ikke at lave ulykker. Jeg kender som sagt ingen eksempler på, at der nogensinde er ydet erstatning, når man har pålagt øget kommunal grunskyld. Jeg ved heller ikke af, at der blev ydet erstatning gennem skattenedsættelser for den nye fælleskommunale grunskyld i 1937. Jeg mener, det var naturligt, at der skete en skatteomlægning, og jeg ville have fundet det rimeligt, om man havde udlignet det formuetab, der senere kom på alle formuer, men her greb jo devalueringen ind. Vi foreslog i 1945, at der skulle pålignes fuld grunskyld, afvikling af tyskergælden og udligning af hele formuetabet på alle formuer. Vort forslag af 1945 havde muliggjort den helt store skattenedsættelse, men det blev ikke gennemført; vi fik i stedet for devalueringen, og alle sparerne kom for deres vedkommende til at tabe en trediedel af deres formuers købekraft, men den tilsvarende skattenedsættelse blev de snydt for. Vort forslag vedtoges ikke, vi fik ikke skattenedsættelsen, vi fik desværre det modsatte.

Men denne devaluering motiverer det

forslag om 1 pct. jordrente, betalt af skødehaverne, som er stillet af kommissionen i det eneste lovforslag, der foreligger fra kommissionen, og motiveringen for denne ene procent er ikke, således som der siges, som der blev sagt her i går af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, alene stigningen, den forholdsvist lille stigning i statsskatterne, der kun er steget med 70 pct. for fast ejendom, medens andre statsskatter er steget med 370 pct., men den er også dette, at ejendomsbesidderne har haft en så stor formuegevinst, idet pantegælden jo ikke steg ved devalueringen, og derfor blev de gunstigere stillet, medens de, der var sparere, blev ringere stillet. Og når man fra andre sider, selvom vi ikke har noget ansvar derfor, har lavet en sådan devaluering med den følge, at nogle har tjent godt og andre har tabt, så mener jeg, det er naturligt, at man, når man vil gennemføre fuld grunskyld, tager hensyn til den ændring, der dør er sket, og det er det, der er baggrunden for den ene procent.

Nu siger de konservative, efter at de har set det forslag, der foreligger, at de virkninger, skattelettelsen vil få, vil være forholdsvist beskedne, og det kan de læse i betænkningen. Det er også sagt fra flertallets side, men så kommer de konservative og lægger sammen noget af det, der står i flertallets betænkningens omtale af de socialdemokratiske forslag, og noget af det, der står i betænkningen i en omtale af retsforbundets forslag, og så siger de, at derefter vil der ved gennemførelse af fuld grunskyld ske det, at en trediedel af formuerne skal afleveres. Altså, de konservative er fuldtud klar over, at det ikke er retsforbundets forslag af 1945, det drejer sig om; de er klar over, at man ikke får den skattenedsættelse, vi foreslog, men at nedsættelsen bliver langt mere beskedne. Men til trods herfor og til trods for, at de ved, at det ikke drejer sig om en sådan formueafgift, at der ikke er brug for pengene, så stiller de det alligevel op, som om det var foreslået, ved at blande noget sammen, som slet ikke står i den forbindelse. Hvordan kan man bære sig ad med det? Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Thestrup, efter hvilken paragraf han ønsker at blive dømt. For de 100 mill. kr., der skal til til en afvikling over 60 år, er